

IZRAELI HÍRLEVÉL
Israeli Newsletter • אגרת מישׁ ר׳אל
Szerkeszti: Halmos László
makojeruzsalem@gmail.com
SKYPE: halmos.laszlo

2009. január 24, szombat este

A friss információk az izraeli televízió- és rádióállomásokról, valamint a héber nyelvű sajtóból, hírportálokból, blogokból származnak

**Obama: „Agresszív módon fogok törekedni az izraeli-arab megegyezésre”
Mintha mi sem történt volna: a Hamasz videó-felvételeken hivatkozik a csempész-alagutak újbóli használatával**

**A tartalékosokat leszerelték, a tényleges hadsereg még a Gázai-övezet határán
Titkos tárgyalások fogolycseréről: Gilád Sálit tizedesért tömeggyilkos terroristák tucatjai?
Hadjárat a belpolitikában: felmérések szerint a Likud párt vezet
Gázai legenda**

Új seprő – hogyan seper?

Barack Hussein Obama, az Egyesült Államok kétszer felesküdtöt elnöke (a eskü-felmondásba néhány baki csúszott, ezért újrázni kellett) a világpolitika nagy kérdőjele.

Dinamikus egyénisége, félvér volta, a fehérbőrű polgárok többsége számára is vonzó megjelenése, arab-muzulmán utó-keresztneve – mindez egy ellentmondásokkal teli, eddig példa nélkül álló kormányzati korszak kezdetét sejteti a Földkerekség vezető államában.

Obama egy nemzedékek óta nem látott gazdasági válság völgyében veszi át a gyeplőt az egyik legszerencsétlenebb kezűnek tartott elnök-elődjétől. Az USA kultartozása (államadóssága külső tényezőknél, főleg bankoknak) csillagászati: dollár-trilliókban számolják. A pontos összeget csak néhány hivatalnok ismeri, de abban minden szakértő megegyezik, hogy az több, mint az összes többi ország kultartozása.

Obama már beiktatása előtt célzásokat tett rá, hogy az amerikai katonákat minél előbb kivonni szándékozik Irakból, az afganisztáni tálibok okozta problémát is inkább megegyezések mentén képzelel el az ottani törzsekkel és

hadurakkal, a Gázai övezetet kormányzó Hamasz szervezettel pedig, elődjeivel szöges ellentétben, igenis elképzelhetőnek találja a párbeszédet.

Az új elnök eskü utáni első külföldi telefonja, hírek szerint, Abu Mázén, a Palesztin Autonómia elnöke asztalán csörgött. Első, külpolitikát érintő bejelentése viszont még ennél is jelentősebb: „Elnökségem politikája lesz az aktív és agresszív törekvés a tartós békére Izrael és a palesztinok, illetve Izrael és arab szomszédai között”.

Obama elnök George Mitchell volt szenátornak ajánlotta fel az Egyesült Államok közel-keleti különmegbízott-státuszát. A 75 éves veterán politikust korábban már Hillary férje, Bill Clinton volt elnök is békeközvetítőként küldte Izraelbe. A 2001-ben kiadott „Mitchell-jelentés” fő követelése az 1967-ben elfoglalt területeken létesült zsidó települések befagyasztása volt.

A nyugdíjas politikus közel-keleti „comeback”-je Izrael számára semmiképpen nem jelent jó óment.

HOH – Hitachdut Oléj Hungária
A Magyarországról bevándoroltak képviselője

Országos központ:

Tel Aviv, Ibn Gvirol u. 76. I. emelet

Telefon: 03-6916115,

03-6917121

FAX: 03-6967049

Ismét áskálódnak

Az izraeli lap címdoldalán hozták, a televízió-híradók video-bejátszásokon közvetítették a Gázai övezetből egyiptomi területre ásott alagutak bejáratánál vigyorgó palesztin gyerekeket, amint kezeikkel V-betűt mutatnak. A győzelem jelét. „Bombáitok hiába szakítottak be több száz alagutat, maradt elég” – szól a kaján üzenet.

Ehud Olmert miniszterelnök bejelentette: a csempészalagutak újbóli használatát Izrael éppen úgy fogja megtorolni, mint a rakéta-támadások felújítását izraeli területek ellen.

Szdérot, Askelon, Asdod, Beér Séva és több tucat kisebb város, falu, kibuc, mosáv az elmúlt vasárnap délután óta visszatért a nyugalmas hétköznaphoz. A Cáhál, az izraeli hadsereg utolsó katonája bezárta maga után a Gázai övezetet körbevevő acélkerítés kapuját. A kulcsokat azonban gondosan őrzik: a tartalékosokat már leszerelték, a tényleges hadsereg ezredei még a közeli laktanyákban, készültségben várakoznak.

Egyiptomban tovább folynak a Gázai övezetbe irányuló fegyvercsempészet hosszútávú megakadályozását célzó tárgyalások. Mubarrak kormánya hajlandónak mutatkozik ellenőrző útakadályokat telepíteni a Sinai félszigeten húzódó műutakra. Az ellenőrző pontokon fegyveres katonák vizsgálnák a Szezi csatorna térségéből a Gázai övezet felé tartó járművek rakományát (amit már 10 évvel ezelőtt is megtehettek volna).

Hogyan rettentsünk ellenséget?

Volt egyszer, hol nem volt, egy híján harminc éve valahol a Genfi tó partján egy roppant előkelő fogadás.

Amint mondtam, közel három évtized telt el azóta. A jeles esemény 1979 karácsonya után volt, egy echte svájci kastély nagytermében. A meghívott előkelőségek között diplomaták is akadtak szép számmal. Köztük volt az Egyesült Államok és az akkor még virgoncan létező Szovjetunió nagykövete is, akik hamar egymásra találtak.

A beszédtemát nem kellett hosszasan keresni: az úgyszólván az utcán, pontosabban a finom perzsaszőnyegen hevert. Csak néhány héttel korábban, 1979. november 4-én történt Teheránban, hogy az iráni „Forradalmi Gárda” háromszáz diákja betört az Egyesült Államok teheráni nagykövetségére és foglyul ejtette az ott tartózkodókat.

„Hogyan reagált volna a Szovjetunió, ha az ő követségével történik az, ami az amerikaival?” – szegezte a kérdést az amerikai az oroszok.

„Lenne szíves megmondani, hány óra van?” – kérdezett válasz helyett a szovjet nagykövet.

Az amerikai meglepődött a furcsa reakción, de azért órájára nézett és válaszolt: „most háromnegyed hét van”.

„Nos, uram: hétkor már nem létezne Irán...” – hangzott a felelet.

Mindaddig, amíg a Szovjetunió össze nem roppant önnön nemzetgazdasága súlya alatt, hatékony elrettentő erővel rendelkezett. Ezt csak a korlátolt Hruscsov pártfőtítkár idejében merte kikezdeni J. F. Kennedy elnök (kubai atomrakéta-válság, 1962 októbere) és a gorbacsovi összeomlás éveiben az afganisztáni Talibán partizánharcosai döntötték romba végleg.

Izraelt 15 ezer Hamasz, Iszlám Dzsihád és más nevek alatt lövöldöző fegyveres provokálja a Gázai övezetből évtizedek óta. A Földkerekség egyik legütőképesebb hadseregével rendelkező Izrael időközönként mozgósít, bevonul a Gázai övezet sűrűn lakott városaiba, tankjaival végigrobog a menekülttáborok házrengetegén, magastechnikás, műholdas vezérlésű rakétáival szétcsap a fegyveresek támaszpontjain, majd visszavonul.

A mindenkori vezérkari főnök pedig nyugalomra inti Izrael népet: a Cáhál, az izraeli hadsereg mint a múltban, most is bizonyította elrettentő erejét a terror fenyegetésével szemben.

Schwarcz Gábor

*Hitelszerződési és adósságbehajtás-ügyi
gazdasági szakértő és tanácsadó*
e-mail: gabischw@netvision.net.il

Izrael népe pedig, akár csak a '67-es határ mögött élő palesztin arabok jól tudják, hogy sem a múltban kilőtt és a jövőben kilövendő rakéták, sem az időnkénti megtorlások nem változtatnak semmit.

Állóháború ez, két, magát a Szentföldre beásott nép és fegyveresei között. Régebben, jóval régebben, mióta Izrael Állama fennáll. Az Európából érkezett, a közel-keletinél nagyságrendekkel fejlettebb civilizációt hozott és azt itt meghonosított zsidók pusztája jelenléte az, ami elviselhetetlen volt és az ma is az itt élő arabok zöme számára. Az pedig, hogy a frissen bevándoroltak önmagukat tartják az ország tulajdonképpeni őslakóinak, végképpen kétségbe ejti az arab lelket. Ők természetesen tudják, hogy őseik az Arab félszigetről származnak, mások ősei Szíriából vándoroltak délre, „Palesztinába” (a törökök fél évezredes itteni uralma alatt Damaszkusból kormányozták a Szentföld területét is). Sok „palesztin” arab

világosbőrű és -szemű, mert az ezer évvel ezelőtt itt harcolt európai keresztetek utódai. Amíg a két nép itt éli kényszerű együttlakását, sajnos, nem látszik megoldás. A matematikában sincs megoldása minden egyenletnek.

Az emberi történelem egyik legvásottabb lelke, Vladimir Iljics Lenin mondta, még a cári rendszer fennállása idején: „Minél rosszabb Oroszországnak, annál jobb nekünk, forradalmároknak”.

Neki lett igaza. A feszültségek végül felrobbantották Európa egyik legstabilabb államát.

Talán soha sem fogják tudni, hányszor tízmillió ártatlan áldozata volt a Gulágoknak, a börtönöknek, a szándékosan előidézett éhínségeknek.

Az sem tudható, hogy a jelenlegi politikai és gazdasági változások mikor és mennyiben hatnak Amerika és Nyugat-Európa közel-keleti politikájára. A muzulmán forradalom morajló tengerében úszó Izraelt csak a Legfelsőbb Hatalom mentheti meg.

Előrejelzésért talán a legjobb Ézsaiást felütni. E sorok íróját különös remény tölti el, amikor a 49. fejezet 17. versét olvassa. Ki sem kell nyitnia a Bibliát, itt van a számítógép fölött, az ablakra ragasztva: „*Miháru bánájich, möhárszájich umáchrivájich miméch jécéu*” – magyarul: „Fiaid (hozzád) sietnek, pusztítóid és rombolóid belőled kitessekeltenek.”

Imádkozzunk érte, hogy meglegyen minél hamarabb, és minél kevesebb véráldozattal innen és onnan. Úgy legyen, Ámen.

Unti Ildikó

רֹת אֹנִי

runtil@nitzanim.org.il

**Dipl. trainer for the transformation
of the body & the soul**

A test és a szellem diplomás gyógyítója

Gilád Salit tizedesért tömeggyilkosok?

Titkos tárgyalások egy fogolycseréről

Az Egyiptomban, európai közvetítőkkel folyó tárgyalások egyik kritikus tétje – a 2006. június 25-én a Hamasz által izraeli területről elrabolt Gilád Salit tizedes visszaszerzése.

A terrrorszervezet szóvivője a napokban arcátlan nyilatkozatot engedett meg magának: „A katona sorsával mi már nem foglalkozunk: lehet, hogy az izraeli bombázások áldozatául esett”. Ennek ellenére az immár két és fél éve túszként tartott katonáért cserébe a Hamasz több száz, Izraelben fogva tartott, robbantásos tömeggyilkosságot tervező terrorista szabadon bocsátását próbálja elérni.

Izrael mindaddig ragaszkodott a maga által felállított szabályhoz, hogy sok személy halálát okozó terroristákat semmiképpen nem enged szabadon és terrrorszervezetekkel nem bocsátkozik tárgyalásokba.

A közelmúltban végrehajtott „Öntött ólom” hadművelet azonban az izraeli katonai elhárítás értékelése szerint olyan helyzetet teremtett, amelyben a tús katona szabadon engedése elérhető. Sajtóértesülések szerint a felelős izraeli döntéshozók mérlegelik az eddig követett doktrína felülvizsgálatát.

Ehud Olmert csütörtökön, Szdérot városában a Salit kiszabadítására tett erőfeszítésekről csak annyit mondott: „ha már itthon lesz, akkor beszélünk a részletekről”.

A Magyar Köztársaság Nagykövetsége

Tel Aviv, Pinkas utca 18

(A Kikár Hámediná közelében)

e-mail: huembtlv@bezeqint.net

Internet-honlap:

<http://www.mfa.gov.hu/kulkepvisolet/IL/HU>

Titkárság: 03-545 6666

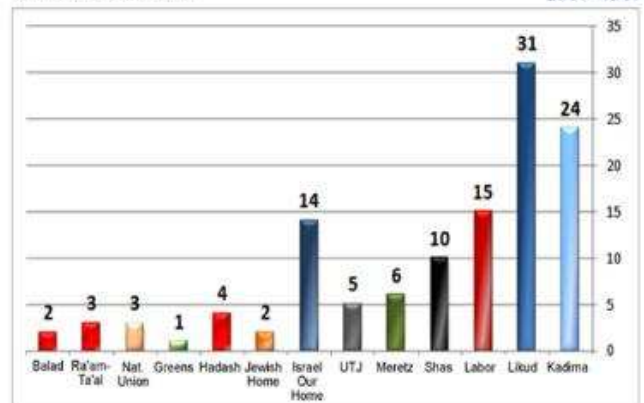
Hadjárat után: vezet a Likud, gyengül a Kadima és a Munkapárt; önmaga árnyéka a szélsőbal Merc; erőt nyer a jobbszélső „Izrael a házunk” párt

A rakétázásokat (egyelőre) leállító, a Hamaszra tekintélyes csapást mért hadjárat a jobboldal tekintélyének erősödését, az évekig kivárho Kadima-Munkapárt kormányzó koalíciós pártok gyengülését hozta.

Poll of Polls

(from www.bhivot2009.co.il)

24/01 - 18/01

A legutóbbi felmérés eredményei szerint a Binjámin „Bibi” Netánjáhu vezette Likud párt 31 mandátumot kapna, ha a választásokat mostanában tartanák.

Mögötte a második helyen a Kadima (élén Cipi Livni) végezne 24 mandátummal.

A Munkapárt (a Ben Gurion által alapított Mápáj párt utódját Ehud Barak jelenlegi honvédelmi miniszter vezeti) 15 mandátumot nyerne.

Az „Izrael a házunk” (a kimutatáson az angol Israel Our Home elnevezés szerepel, a párt héber neve Jiszráél Béjténu, de tömegbázisát a jobboldali szemléletű oroszok bevándorlók adják), szenzációs mértékű előretöréssel 14, esetleg 15 mandátumot kapna. Vezetője Avigdor Lieberman Kisinevi születésű politikus

A szefárd vallásosok „Sász” pártja 10, a meggyengült szélső baloldali Merc párt 6 mandátumot „ér”.

Gázai legendák

Minden háború, még egy olyan rövid, három hetes is, mint az „Öntött ólom” hadjárat, kitermeli a maga rejtélyeit, furcsaságait, legendáit.

A Hamasz és az onnan békésen rakétázgató palesztin fegyveresek már a hadjárat első napján fenyegető rádióadásokkal szóltak bele az izraeli rádióállomások Gázához közeli átjátszóit által közvetített műsorokba, küldtek találomra sms-eket izraeli mobiltelefonokra: „Gyertek csak, várunk rátok! Nem fogtok élve kimenni, tankjaitok lángoló koporsókká lesznek, akit élve elfogunk, nem látják többé!”

A palesztin pszichológiai hadviselésnek nem sikerült igazán megfélemlítenie sem a katonákat, se a polgárokat, ám mindenki joggal tartott tőle, hogy a sűrűn beépített Gázaváros, a kiismerhetetlen, rendezetlen menekülttáborok, az utak alatt húzódó, robbanó alagutak, a terroristák kezében lévő antitank-rakéták súlyos véráldozatokat fognak követelni a Cáháltól, az izraeli hadseregtől.

Ezzel szemben a két hétig tartó szárazföldi hadművelet (az első héten csak a légierő gépei bombázták a Hamasz által használt épületeket) összesen 10 halálos katona-áldozatot követelt, ebből 7 katonát a saját bajtársaik által kilőtt lövedékek öltek meg, ami éppen a sűrűn beépített, kiismerhetetlen terep tragikus velejárója.

Marad tehát 3 (három) izraeli katona, akiket a Hamasz fegyveresei öltek meg.

A katonarablást több ízben megkísérelték – mindannyiszor sikertelenül.

A hadműveletet kiprovokáló Hamasz-terror palesztin jelentés szerint a Gázai övezetben 1300 halálos áldozat volt. Hamaszék szerint ebből csak 48 volt a fegyveres, a többi – asszonyok és gyerekek...

Nincs szó, ami a sajnálatot kifejezze az elpusztult ártatlanok fölött – akkor is, ha az áldozat ereje teljében lévő férfi volt. Ám a gázai kórházakban is jelenlévő izraeli hírszerzésnek tudomása van róla, hogy a bombázások és a közelharc palesztin halottai közül legalább 700, de inkább több – fegyveres volt.

Hogyan érték ezt el? ↓

A Kol Jiszráél, az Izraeli Rádió magyar adása az interneten, Ádám Ráchel szerkesztésében:

<http://www.iba.org.il/reka/> → **magyar felirat**

Csillagháborús fegyverek: műholdak által vezérelt „okos rakéták”, géppuskával felszerelt, milliméter pontossággal célzó robotok, a harc terep fölött elszálló apró, személyzet nélküli kémrepülők segítettek a katonákat – mindezekről nem beszél a hadsereg szóvivője, de széles körben köztudott, hogy az Izraelben kifejlesztett technológia nem csak a nemzetközi piacon, de a harctéren is megállja a helyét.

Adja Isten, hogy az izraeli nanotechnológia, robotika, számítástechnika, műholdas hírközlés minél előbb levehesse az egyenruhát és a gyógyítást, az emberi jólétet szolgálhassa!

A legendával sem maradok adós.

Egy csillagtalan, sötét éjjel – a hadvezetés azért várt újholdig a szárazföldi hadművelet megkezdéséig, hogy a katonákat minél kevésbé lehessen látni – egy szakasz katona útelágazáshoz ért. Itt jobbra tértek, hogy egy iskola felé induljanak, ahol a megadott utasítás szerint a Hamasz helyi parancsnoksága rejtőzött.

Már látótávolságban voltak az épülettől, amikor egy lefátyolozott asszony tűnt fel, a semmiből. „Azonnal forduljatok vissza, az iskola alá van aknázva!” – mondta az ismeretlen hibátlan héber nyelven.

A katonák megálltak. A különös jelenség megbabonázta őket – ám parancs az parancs. A rövid pihenő után már indultak volna az iskola-épület felé, amikor az hatalmas robajjal összeomlott.

A katonák visszafordultak. Rádión közölték a történetet a parancsnokkal, majd újabb utasítást kértek.

Megkapták, elindultak visszafelé. Néhány száz méter után elértek egy megadott ház elé. Beléptek, és legnagyobb megdöbbenésükre a lefátyolozott asszony ismét elébük került. „Menjetek ki innen: az emeleten fegyveresek várnak rátok” – mondta iménti megmentőjük. Az egyik katona most már megkérdezte: „Ki vagy te?!” „*Ráchel imchem*”. Ráchel, anyátok. – válaszolt az asszony, és ismét eltűnt.

A katonák óvatosan kiléptek az utcára. Nem lepte meg őket az emeleti ablakokból rájuk zúduló gépfegyvertűz. Viszonozták és épségben visszatértek egységükhöz.

A történet azóta járja a világszéles hálót. Hogy mi az igaz belőle? Szerintem minden.

Földi hatalom nem véd minket. Fegyverek is csak ideig-óráig. Nem evilági parancs hozta ide vissza Izrael maradékát és nem védheti meg evilági erő. Izraelnek teljesíteni kell valamit, át kell élnie valamit, amiről a Legnagyobb Hatalom határozott.

Köszönjük az értünk imádkozóknak, hogy gondolnak ránk. Legyen meg Isten ígéje: *Áldott, aki téged áld, átkozott, aki téged átkoz* (4Móz. 24:9).

Izraeli olvasóimat arra kérem, írják meg mobil-telefonszámukat, hogy így is fenntarthassuk egymással a kapcsolatot.

Valamennyi olvasómat megkérem, szakítson rá időt és írja meg, melyik országban, melyik városban lakik. Sokaknak ugyanis barátaik, ismerőseik küldték el az e-mail címét.

**ÉSZREVÉTELEITEKET,
VÁLASZOTOKAT VÁROM A
makojeruzsalem@gmail.com
E-MAIL CÍMRE,
VAGY A 052-3260834
(+972 52-3260834)
TELEFONRA.**

**HA A HÍRLEVELET HASZNOSNAK
TALÁLTÁTOK, KÉRLEK
BENNETEKET, KÜLDJÉTEK EL
NEKEM ROKONAITOK,
BARÁTAITOK E-MAIL CÍMÉT IS!**

Hírlevelemben nem teszek képeket, hogy az e-mail terjedelmét ne növeljem túlságosan.

Köszönöm – Halmos László